

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 3T/72/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010366
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Rusnák
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:7619010366.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Rusnáka a prísediacich Ľudmily Dubeckej a PaedDr. Jána Ferka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. novembra 2022 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

- 1) E. Č., K.. XX.XX.XXXX B. S., okres Spišská Nová Ves, trvale bytom Ž. XXX, okres Spišská Nová Ves,
- 2) W. Č., K.. XX.XX.XXXX B. S., okres Spišská Nová Ves, trvale bytom Ž. XXX, okres Spišská Nová Ves,
- 3) Y. Č., K.. XX.XX.XXXX B. S., okres Spišská Nová Ves, trvale bytom Ž. XXX, okres Spišská Nová Ves,

uznávajú sa za vinných, že

dňa 31. októbra 2018 v čase okolo 10.45 hod. až 11.15 hod. v W. B. - Č. P. B., okres Spišská Nová Ves, pri križi na križovatke ciest zo W. B. K. W. V. U. R. Ž., odsúdený ml. Y. P. udrel lopatou J. Q. do oblasti hlavy a dal sa na útek, kde po krátkej dobe prišli všetci obžalovaní a t. č. odsúdení s lopatami a palicami v rukách pred rodinný dom č. XX B. W. B. - Č. P. B.Ľ. a obžalovaný E. Č. jedenkrát udrel lopatou do hlavy poškodeného X. Q. a následne spoločne s obžalovanými W. Č. U. Y. Č. a odsúdenými G. Z., Q.. G. Č., P. V., Q.. P. P. U. Q.. Y. P. fyzicky napadli poškodených J. Q., Y. Q. U. X. Q.Ž. tak, že ich udierali do oblasti hlavy a iných častí tela, a to s lopatami a palicami, čím takto spôsobili poškodenému J. Q., K.. XX.X.XXXX, poranenia - pomliaždenie hlavy a driekovej oblasti chrbta s dobou liečenia a práceneschopnosti do 7 dní, poškodenému Y. Q., K.. X.X.XXXX, spôsobili poranenia - zlomeninu lebečnej klenby v spánkovo-temennej oblasti vpravo s vnútrolebečným zakrvácaním v čelovo-temennej oblasti vpravo a pomliaždením mozgu v spánkovej oblasti vpravo, pomliaždenie a odreniny vlasatej časti hlavy a pomliaždenie okoloočnicovej oblasti vľavo, tržnozmliaždenú ranu pravého kolena, pomliaždenie stehna vpravo a driekovej oblasti s dobou liečenia a práceneschopnosti do 6 týždňov (t. j. do 42 dní) a poškodenému X. Q., K.. XX.XX.XXXX, spôsobili poranenia - trieštivú zlomeninu lebečnej klenby v čelovo-temennej oblasti s vpáčením úlomkov vľavo so zlomeninou ľavej očnice, jarmovej kosti spánkovej kosti a hornej čeľuste vľavo s vnútrolebečným zakrvácaním v čelovej oblasti vľavo s pomliaždením mozgu v čelovo-temennej oblasti vľavo a spánkovej oblasti vpravo, tržná rana v temenne hlavy a pomliaždenie prednej steny brucha s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 4 mesiace (t. j. 16 týždňov - 112 dní),

t e d a

- spoločným konaním sčasti dokonaným, sčasti v štádiu pokusu inému úmyselne spôsobili ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

- spoločným konaním sa dopustili fyzicky verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l i

- zločin ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona sčasti dokonany a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchatelstve podľa § 20 Tr. zákona,
- prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona v spolupáchatelstve podľa § 20 Tr. zákona, a za to

s a o d s u d z u j ú

Obžalovaný E. Č.:

Podľa § 155 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný W. Č.:

Podľa § 155 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za podmienok v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu mu podmienene odkladá a ukladá mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, 4 Tr. zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zdržať sa počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia s probačným dohľadom akýmkoľvek verbálnym a fyzickým konfliktom.

Obžalovaný Y. Č.:

Podľa § 155 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za podmienok v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu mu podmienene odkladá a ukladá mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, 4 Tr. zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zdržať sa počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia s probačným dohľadom akýmkoľvek verbálnym a fyzickým konfliktom.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zákona ukladá ochranné opatrenie - zhabanie vecí - 3 ks lopata, 1 ks palica a 1 ks kosa.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. zákona vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sú obžalovaní E. Č.R., W. Č. U. Y. Č. povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenému J. Q., K.. XX.X.XXXX B. W. K. B., O. W. B. - P. B. XX, škodu z titulu bolestného za 15 bodov spolu v sume 286,20 €, poškodenému Y. Q.Y., K.. X.X.XXXX B. S., O. W. B. - P. B., G. Q. XXXX/XX, škodu z titulu bolestného za 275 bodov spolu v sume 5.247,- € a X. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. W. B. - P. B., G. Q. XXXX/XX, škodu z titulu bolestného za 545 bodov spolu v sume 10.398,60 € a poškodeným poisťovňami Union - zdravotná poisťovňa, a. s., Karadžičova 10, 814 53 Bratislava, IČO: 36284831, z titulu vynaložených liečebných nákladov za ošetrovanie poškodeného Y. Q. škodu vo výške 1.656,79 € a Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., Cintorínska 5, 949 01 Nitra, IČO: 35942436, škodu z titulu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodeného X. Q. v sume spolu 11.202,71 € a z titulu poskytnutých nákladov za zdravotnú starostlivosť poškodeného J. Q. škodu vo výške 247,49 €, pričom táto povinnosť je spoločná a nerozdielna s povinnosťou zaplatiť poškodeným škodu odsúdenými G. Z., Q.. G. Č., P. V., Q.. Y. P. U. Q.. P. P. na podklade rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 72/2019 zo dňa 11.12.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To 9/2020 zo dňa 26.02.2020.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje poškodeného Y. Q., K.. X.X.XXXX B. S., O. W. B. - P. B., G. Q. XXXX/XX, na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podala na tunajší súd obžalobu na obvinených E. Č., G. Z., Q.. G. Č., P. V., Q.. Y. P., Q.. P. P., W. Č. U. Y. Č. pre trestné činy a skutok popísaný vo výroku tohto rozsudku.

V predmetnej trestnej veci rozhodol súd rozsudkom na hlavnom pojednávaní dňa 11.12.2019 vo vzťahu k obžalovaným G. Z., Q.. G. Č., P. V., Q.. Y. P. U. Q.. P. P., rozsudok nadobudol právoplatnosť u obžalovaných aj v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To 9/2020 zo dňa 26.02.2020, ktorým bolo zamietnuté odvolanie prokurátora vo vzťahu k obžalovaným G. Z. U. P. V..

Súd na ďalších hlavných pojednávaniach rozhodoval vo vzťahu k doposiaľ nerozhodnutým obžalovaným E. Č., W. Y. Č. U. Y. Č..

Všetci traja obžalovaní na hlavnom pojednávaní vyhlásili, že sú nevinní.

Obžalovaný E. Č. vypovedal, že nevidel žiadnu bitku, keďže nebol pri nej prítomný a nevedel o tom, čo sa tam robilo. Uviedol, že pracoval na aktivačných prácach a keď prišiel jeho syn G. Č., tak sa dozvedel, že sa bili piati. Následne zobral chlapca a išli na políciu bitku ohlásiť, avšak policajti ich poslali preč, potom však po nich prišli a zobrali ich všetkých. Bitka sa udiala na inom mieste, keďže bol zvedavý, tak bol pri bytovkách, avšak ani nešiel na hlavnú cestu, ale bol iba na vedľajšej ceste a keďže tam bol kanál a nejaký 8 alebo 9 ročný chlapec mal v rukách palicu, tak palicu zobral a odhodil do kontajnera. Vypovedal, že nevie, kto sa bil, či niekto ležal na zemi, keďže nebol pri tom, ale na bitke sa zúčastnilo 5 osôb z ich rodiny (menoval spoluobžalovaných, a to P. P., P. V., G. Č., G. Z.). Poprel, že by bol niekoho sám udrel. Po prečítaní časti výpovede z prípravného konania, kde uviedol, že videl, ako na zemi ležal X. Q., uviedol, že si to nepamätá, pričom X. Q. ležal pred domom, čo videl z miesta od kríža. Pokiaľ hovoril, že to bolo pri kríži, odkiaľ to videl, bol to kríž pri ich dome, vie, kde poškodení bývajú, ale tam nebol.

Obžalovaný Y. Č. uviedol, že pri bitke nebol, ale počul krik a vedel, že sa tam niekto bije. Keď prišiel domov brat, povedal im, že sa bil, a preto ho zobrali na políciu. Sám sa išiel pozrieť k miestu, kde je pri nich drevený kríž, na hlavnej ceste však nebol a vtedy sa už ďalší vracali späť. Nevedel, kto sa tam bil, sám nedržal žiadnu palicu, jeho brat mu povedal, že keď prišli domov z cintorína, tak že sa tam bili, a to G. Č., P. V., P. P., Y. P. U. G. Z., jeho otca E. Č. nevidel a nevidel ani W. Č.. Tvrdil, že nevie, z akého dôvodu malo dôjsť k bitke, nevedel, kto koho bije. Obžalovanému bola prečítaná časť z jeho výpovede z prípravného konania, v ktorej uviedol, že mal v ruke palicu, ktorú zobral po tom, čo mu Y. P. kričal, že sa tam bijú a utekal na to miesto, avšak keď videl policajtov, tak si to rozmyslel a tam nešiel. Obžalovaný potvrdil pravdivosť tejto výpovede s tým, že išlo o porisko dlhé asi 1,50 m.

Obžalovaný W. Č. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a nevyповovedal, a preto bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, v ktorej uviedol, že poškodených zbil G. Z., G. Č., P. V., Y. P. U. P. P., pričom on utekal s množstvom ľudí smerom na P. B., v rukách mali palice a lopaty, bitku však nevidel a už iba videl, ako týchto 5 osôb sa vracali naspäť do osady a cestou odhadzovali preč palice. Obžalovaný teda poprel, že by sa sám bitky zúčastnil a spôsobil niekomu nejaké zranenia.

Na hlavnom pojednávaní odsúdené osoby vypovedali vo vzťahu k obžalovaným, ktorí nepriznali vinu v postavení obvinených osôb.

Obžalovaný G. Z. uviedol, že bili sa piati, a to on, P. P., P. V., Y. P. U. G. Č., on sám mal v rukách porisko, išlo o palicu z liesky dlhú asi 1,5 m a hrubú asi 2,5 cm, iné veci nemal. Pri bitke udrel Y. Q., a to raz po nohe a chrbte, bitky sa nezúčastnil E. Č., W. Č. U. Y. Č..

Obžalovaný ml. G. Č. uviedol, že na miesto bitky prišiel z aktivačných prác spolu s P. P., Y. P., G. Z. U. P. V. utom, poškodený J. Q. na nich hrešil a vtedy P. P. ho udrel lopatou, následne ich ostatní naháňali, a preto utekali, išli na aktivačné práce, zobrali poriská a utekali sa zasa biť. Ďalej uviedol, že nevie, kto udrel pri ďalšej bitke J. Q., Y. Q. U. X. Q., R. E. Č., W. Č. U. Y. Č. neboli na mieste, resp. sa nebili. Sám obžalovaný mal v rukách porisko, ktoré zobral z aktivačných prác, pričom po predložení súdom tejto doličnej veci ju identifikoval s tým, že vec nevie, komu patrí.

Obžalovaný P. V. uviedol, že Q. bili piati, a to on, Y. P., P. P., G. Z. U. G. Č., nevedel však, kto koho zbil, keďže boli v kope. On sám mal v ruke porisko z lopaty, a zbil Y. Q.. Keďže sa bili spolu, nevedel, kto zbil J. Q. U. X. Q., bili sa navzájom a pri bitke nebol E. Č., W. Č. U. Y. Č.. Nevidel preto, že by E. Č. udrel do hlavy J. Q.. Po ukázaní doličnej veci identifikoval jednu palicu, ktorou sa bil a ktorú zobral pri aktivačných prácach.

Obžalovaný ml. Y. P. uviedol, že on spolu s bratom P. P. boli na cintoríne, kde prišiel J. Q., ktorý ich volal k sebe, udrel ho, a preto aj obžalovaný ho udrel. Keď sa vracali, tak už boli piati, kde došlo k bitke, bili sa s lopatami a palicami, kde on, P. P., G. Č., G. Z. U. P. V. sa bili s poškodenými X. Q., J. Q. U. Y. Q.. E. Č. W., W. Č. U. Y. Č. tam neboli. On sám mal v ruke lopatu. Po ukázaní doličných vecí však tieto neidentifikoval s tým, že si na to nepamätal, avšak tieto veci pochádzali z aktivačných činností.

Obžalovaný ml. P. P. na hlavnom pojednávaní nevyповovedal, a preto boli prečítané zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, z ktorých vyplynulo, že taktiež využil svoje právo a odmietol vypovedať. Po predložení doličných vecí uviedol, že on mal v ruke lopatu, nevedel, či išlo o veci, ktoré boli zaistené, ale tieto veci pochádzali z aktivačných prác.

Opatrovník poškodeného X. Q. X. Z. uviedol, že sám u skutku prítomný nebol, zdravotný stav poškodeného je taký, že si nepamätá to, čo sa mu stalo.

Poškodený J. Q. uviedol, že držal na rukách svoju malú dcéru, v blízkosti jeho bydliska ho napadli dvojičky, a to Y. P. U. P. P., v tom čase tam neboli prítomní obžalovaní E. Č. W., W. Č. U. Y. Č.. Y. Č. ho udrel lopatou dozadu hlavy, ramena, z čoho mu nevznikli zranenia. Následne ušiel domov, stál pred garážou spolu s otcom X. Q. a bratom Y. Q.. Smerom od osady k nim utekalo viacero ľudí, ktorí mali so sebou lopaty, poriská, vidly a kosu. Vtedy obžalovaný E. Č. udrel jeho otca lopatou do hlavy (na hlavnom pojednávaní ukázal na vrch hlavy), kde jeho otec spadol na zem, jeho samého napadol obžalovaný W. Č., ktorý ho udrel poriskom do hlavy, následkom čoho spadol na zem tak, že čupel, dostal úder od W. Č. na temeno hlavy a následne ho začali biť ostatní s palicami, nevedel, koľko dostal úderov, ale z úderov mal červený chrbát. Videl, že s palicami bijú jeho brata Y., osoby, medzi ktorými boli aj Y. P. U. P. P., jeho brat dostával údery do hlavy a tela. Na iné osoby, ktoré útočili, si nepamätá, on sám potom zobral brata, myslel si, že otec je mŕtv. Keď boli v dome pri mame J. Q. a dvere zamkli, tak niekto udrel kosou do dverí tak, že im urobil diery do dverí. Niekto potom zavolať políciu a oni odišli na ošetrovanie. On sám mal poranenú hlavu a chrbát, avšak nebol práceneschopný a bol iba ošetrovaný. Do 7 dní sa mu zranenia zhojili, avšak ešte cca po 2-3 dňoch sa mu točila hlava. Útočníkov mohlo byť 8-10, boli medzi nimi aj tie ďalšie osoby (o ktorých pred súdom vypovedal, že boli na prvom pojednávaní - t. j. ostatní obžalovaní), pričom uviedol, že medzi útočníkmi bol aj Y. Č.. Ďalej tvrdil, že všetky tieto osoby mali v rukách poriská, lopaty, vidly a kosy.

Poškodenému bola prečítaná časť z jeho výpovede z prípravného konania, kde uviedol, že ako prvý ho udrel ml. Y. P. lopatou do hlavy, kde následne pribehli ostatní a bili ich všetci, nevedel kto jeho presne bil a ani, kto bil jeho brata a otca. K uvedenej časti na hlavnom pojednávaní po vysvetlení rozporov uviedol, že aj v prípravnom konaní tvrdil, že ho udrel aj W. Č..

Ďalej mu bola prečítaná časť z jeho výpovede z prípravného konania, kde uviedol, že videl, že E. Č. W. udrel jeho otca, jeho syn E. Č. mal niečo v rukách, ale nevie a nevidel, že by niekoho bil, dvojčička Y. (P.) mal v ruke porisko, ktorým ho udrel po hlave a bil jeho brata, keď bol na zemi a udrel ho po hlave a bruchu. W. Č. mal v ruke porisko a udrel jeho brata po hlave, P. P. mal v ruke porisko, P. V. U. J. V. tam boli tiež, ale k nim sa bližšie nevyjadril. Uviedol ďalej, že ho bili a on utekal preč. Po vysvetlení rozporov uviedol, že si to už teraz nepamätá, ale zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania s tým, že ho udrel tak, ako vypovedal, W.Í. Č.. Ohľadne Y. Č. uviedol, že bol v tejto skupine, ale nepamätá sa, kto ho zbil. S Č. konflikty nemal.

Poškodený Y. Q. uviedol, že v dobe, kedy pracoval na aktivačných prácach, prešlo okolo nich viacero osôb, ktorí mali vidly a kosa, najprv zaútočili na jeho brata J. Q., ktorého udrel obžalovaný W. Č. po hlave, po hornej časti hlavy, nevedel uviesť, či mal niečo v rukách, následne on sám dostal úder zozadu, uviedol, že útočníci mali v rukách dlhé predmety, čo ukazoval, ktoré držali oboma rukami a udierali smerom od hlavy dole. Po údere, ktorý sám dostal do hlavy, spadol, videl, že jeho otca X. Q. udrel lopatou obžalovaný E. Č. a to dozadu do hlavy, pričom ukázal náprah s lopatou smerom zhora nadol, a to náprah nad hlavou. To si ešte pamätal, že jeho brat J. Q. ho potom odniesol domov a vedel, kde 2 týždne bol v nemocnici, potom doma, bolela ho hlava, bral tabletky, mal krvácanie do hlavy a odretý chrbát. Nepamätal si, či Y. Č. U. W. Č. niekoho udreli, keďže on sám dostával údery, pričom nevedel, od koho, údery dostával hlavne do boku na pravú časť chrbta v oblasti drieku.

Svedkovi bola prečítaná časť jeho výpovede z prípravného konania, kde uviedol, že útočníci mali v rukách lopaty, poriská a vidly. Obžalovaný E. Č. W. udrel jeho otca lopatou tak, že to bolo spredu, na čo jeho otec spadol a na to ho začali biť po bruchu. Potom prišli k nim (jemu aj bratovi), kde ich bili naraz viacerí, nie teda po jednom, jeho udrel lopatou jeden z dvojčičiek (Y. P. U. P. P.) a aj W. Č., ktorý ho udrel s lopatou po hlave po pravej časti, ďalej že si nepamätá, kto ho bil, a čo sa stalo, avšak bili ich všetci. K prečítanej výpovedi svedok uviedol, že to, čo bolo čítané, je pravdou a už si nepamätá, vzhľadom na odstup času.

Svedkyňa J. Q. - manželka X. Q. uviedla, že v dobe, keď sa išla pozrieť pred dom, kde býva (č. 15), jej manžel stál na ceste, čo videla si zo vzdialenosti 2 m, kde vtedy pribehlo viac osôb a jej muža udrel lopatou po hlave obžalovaný E. Č., kde po tomto údere spadol na zem. V dobe úderu stáli oproti sebe a ukázala, že úder bol vedený náprahom smerom zhora nadol s tým, že obžalovaný držal lopatu oboma rukami. Potom na zemi mu ďalší skákali po tele, skákal tam, kto chcel, jeden z nich bol obžalovaný Y. Č.. Obžalovaný W. Č. udrel Y. Q. lopatou, čo však nevidela, ale videla to X. Q.. Nevidela to z dôvodu, že bol dom, čo jej manžela zbili a on spadol, odišla do domu, a z domu vyšla až vtedy, keď prišla polícia. Od toho dňa jej manžel chodí na psychiatriu, berie lieky a nevie, čo sa mu stalo. Svedkyňa ďalej uviedla, že nevie, prečo ich zbili, poukázala na to, že na mieste ich bili Y. P., P. P., P. V., G. Č. okrem obžalovaných. Jej manžel nie je schopný vypovedať, čo sa mu stalo vzhľadom na nejaké „zlé stavy v mozgu“. Nevedela uviesť, kto volal políciu, manžel v dobe, kedy ležal na zemi, bol v bezvedomí, pričom Y. Č. mu skočil na oblasť hrudníka.

Svedkyňa X. Q. uviedla, že keď vyšla pred dom, bolo tam veľa ľudí, sama tam išla kvôli tomu, že v obci zomrela jedna teta a chcela vedieť, kto ide na pohreb. Keď vyšla von pred dom č. XX, vtedy jej svokor X. Q. stál na ceste, bola tam aj svokra J. Q., jej manžel Y. Q. a J. Q.. Vtedy videla, že obžalovaný E. Č. udrel lopatou po hlave jej svokra, a to náprahom zhora nadol, pričom porisko držal oboma rukami, čo ukázala. Potom svokor spadol na zem na chrbát a nepamätala si, či ho tam ešte bili, avšak bolo tam veľa ľudí. Jej manžela Y. Q. udrel lopatou po hlave náprahom zhora nadol jeden z dvojčičiek, potom aj po chrbte a keď jej manžel po údere si kľakol, tak ešte ho udrel do nohy. Nepamätá si, či J. Q.Ž. niekto udrel palicou, nevie, kto ho bil a ako, keďže sama utekala z miesta. Nepamätala si, či W. Č. niekoho udrel, potvrdila, že na mieste bol Y. Č., avšak nepamätala sa, či niekoho bil.

Svedkyni bola prečítaná časť z jej výpovede z prípravného konania, kde uviedla, že videla, že obžalovaný E. Č. udrel jej svokra lopatou do hlavy, ďalej že jeden z dvojčičiek udrel jej manžela Y. Q., ktorý tiež

spadol, pričom ho bil okrem jedného z dvojčiat aj W., ktorého priezvisko nevedela (Č.). Jeden z dvojčiek mal lopatu, druhý, ktorého prezývajú P. (R. P. P.) U. W. Č. mali palice a všetci traja bili jej manžela. Na hlavnom pojednávaní uviedla, že osoba, o ktorej vypovedala, že sa volá W., je obžalovaný W. Č., avšak nie si je celkom istá. Ďalej uviedla, že iba podľa prezýviek vie osoby, ktoré boli na mieste pri bitke.

Svedkyňa Q. V. - družka poškodeného J. Q. zhodne ako v prípravnom konaní uviedla, že poškodený J. Q. odišiel na miesto pri kríži, následne pribehol domov syn s tým, že W. ho udrel lopatou do ramena. Vtedy pri kríži sa jej druh pýtal W. a jedného z dvojčiek, prečo hádzali kamene do auta, čo jej povedal druh. Následne keď boli pred domom a jej druh pri garáži, do osady pribehlo veľa ľudí asi 20-30. Medzi nimi boli aj obžalovaní E. Č., Y. Č., G. Č. U. W., ktorého meno a priezvisko nevie. Bol tam aj P., tieto osoby mali v rukách palice, lopaty a išli k nim. Obžalovaný E. Č. pribehol k X. Q. a keď stáli oproti sebe, udrel ho lopatou po hlave do temnej oblasti, následne X. Q. spadol na zem a začali ho všetci biť, bili ho dvojčky (Y. P. U. P. P.) a to do tela, po bruchu a nohách, pričom sa striedali. Jej druha J. Q. udrel lopatou do hlavy W. Č., a to držiac oboma rukami porisko a s náprahom zhora dole, čo svedkyňa ukázala. Takto ho udrel do temena hlavy, nevedela uviesť, ako pri tom stáli. Po tomto údere si jej druh kľakol, pričom bili ho aj ostatní, jeden z dvojčiek udrel Y. Q. lopatou, kde po údere spadol na zem a tam ho bili všetci, a to dvojčky, jeden z nich si na neho kľakol a udieral ho do sánky. Obžalovaný Y. Č. tam bol tiež, avšak nevidela, či niekoho udrel. Jej druh potom zobral na zemi ležiaceho Y. Q. a odtiahol ho domov, X. Q. nechali vonku, keďže si mysleli, že je mŕtvy. E. Č. Q.. tam vtedy nebol. Ďalej uviedla, že na mieste bolo asi 10 ľudí, čo sa bili, E. Č.R. udrel X. Q., čo videla, nevidela, že by ešte niekoho udrel, obdobne aj W. Č., keďže to všetko nemala na očiach. V dobe bitky stála asi 4 m.

Svedok R. Z., ktorého švagrom je E. Č. Q.. uviedol, že pri kríži sa J. Q. hádal so G. Z., ktorého aj udrel lopatou do chrbta, vtedy to chcel rozbrániť, ale tiež ho udrel do krížov. V tom čase tam nebol E. Č., W. Č. U. Y. Č., bol tam P. V., G. Z. U. G. Č.. Práve obžalovaný Y. P. T. X. Q. palicou po hlave, potom spadol na zem a bol v bezvedomí. Uviedol, že nevie, či niekto udrel J. Q. U. Y. Q.. Toto všetko sa stalo v blízkosti domu Q.. Na mieste činu teda boli dvojčky (Y. P. U. P. P.), G. Z. U. G. Č., iné osoby tam neboli.

Z dôvodu úmrtia svedkyne Q. Z. bola prečítaná zápisnica o jej výsluchu z prípravného konania, ktorá ako stará mama J. Q. U. Y. Q. uviedla, že keď bola doma počula z ulice krik a keď vyšla pred dom č. XX uvidela ľudí, ktorí sa na ulici bili a niektorí stáli, nevedela uviesť, kto sa bil, iba to, že zať X. Q. ležal na ceste na chrbte a v tej dobe ho už nikto nebil. Videla, že jeden z útočníkov s lopatou udrel Y. Q. po chrbte, v tom čase bol na kolenách, následne všetci, ktorí predtým utekali smerom na P. B. utekali z osady. X. Q. bol na zemi v bezvedomí, zodvihla mu hlavu, v tom čase jeden z dvojčiat, ktorého meno nepozná mal v ruke kosu a druhé z dvojčiat lopatu. Keď im povedala, aby ho nebili tak utiekli. Následne odišla k neveste, ktorá zavolała policajtom a potom už policajti boli na mieste. Svedkyňa teda uviedla, že videla iba jedného z útočníkov, ktorému nevidela do tváre, ktorý udrel Y. Q..

So súhlasom obžalovaných a prokurátorky boli na hlavnom pojednávaní prečítané zápisnice z výpovedí svedkov:

Svedkyňa Q. F. uviedla, že v dobe okolo 11.00 hod. videla ako ľudia utekajú od osady smerom k P. B., niektorí mali v rukách lopatu, hrable, vidly alebo porisko. Keď vyšla s deťmi na cestu, videla bitku, avšak nevidela, kto koho bil, nevidela útočníkov do tváre, videla však, že viacerí bili X. Q., Y. Q. U. J. Q.Á., pričom mali v rukách predmety ako lopata, porisko, kosa. Keďže jej deti plakali, odišla preč do domu a následne už nič nevidela.

Svedok P. V. - ktorý je švagrom Y. Č., G. Č. a jeho svokor je E. Č., uviedol, že pracuje ako obecná hliadka v Ž.A., bitku nevidel a videl iba to, čo bolo pred bitkou. Uviedol, že keď prechádzal okolo P. B., vystúpil z auta, videl tam viac ľudí, vrátane dvojčiek, jeden z dvojčiek mu povedal, že ho udrel J. Q., pričom medzi ľuďmi bola hádka, samotnú bitku nevidel a prišiel až po bitke, takže následne išiel domov do osady v Ž., kde už len registroval, že veľa ľudí utekalo smerom na P. B.. To, čo sa tam stalo, nevidel.

Svedok V. Z. - strýko odsúdených P. P. U. Y. P. uviedol, že v dobe okolo 11.30 hod. videl ako dvojčky spolu s P. V. U. G. Z. prezývaným P. utekali smerom na P. B., pričom následne zavolał hliadku polície, na čo bol školený ako člen obecnej hliadky v prípade, ak dôjde k bitke. Až následne prišiel na miesto, čo už bolo po bitke, bolo tam veľa ľudí. E. Č. tam išiel s ním až po bitke, na mieste videl ležať jedného z poškodených, ktorého meno nevedel. Sám teda na miesto činu prišiel súčasne s políciou.

Svedkyňa H. V. uviedla, že videla, že pri kríži z P. B. utekali dvojčatá a za nimi jeden z poškodených, kde sa medzi sebou bili. Následne veľa ľudí z osady utekali na P. B., pričom videla, že jeden z dvojčiat udrel X. Q. do hlavy, avšak X. Q. jedného z dvojčiat udrel prvý. V tom čase tam bol P. V., G. Č. a dvojčatá, bol tam aj R. (Z.). Bitka sa stala pri kríži na ceste, kde sa ide k poškodeným (Q.). Ona sama utekala na to miesto, keďže počula, že sa tam bijú. Videla, že sa tam útočníci bili aj so synmi X. Q. a medzi sebou sa bili lopatami.

Svedkyňa Q. D. sa vyjadrila za UNION - Zdravotnú poisťovňu, a.s. Bratislava k výške regresnej náhrady za osobu Y. Q. v celkovej výške 1.656,79 €, obdobne Mgr. Miriam Žolnerová za poisťovňu Dôvera, a.s. Nitra sa vyjadrila k poistencovi J. Q., u ktorého vznikla regresná náhrada vo výške 247,49 € a vo vzťahu k X. Q. 11.202,71 €.

So súhlasom obžalovaných a prokurátora boli prečítané znalecké posudky:

Zo znaleckého posudku PhDr. Ľubici Onderušovej, znalkyne v odbore Psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, vyplynulo, že táto posudzovala psychologický stav poškodených a svedkyne H. V.R.. Zo záverov posudku vyplynulo, že vzhľadom na prebiehajúce vyšetrenie a zdravotný stav X. Q.Y. znalkyňa nemohla určiť úroveň intelektových a pamäťových schopností poškodeného. U poškodeného J. Q. sú pamäťové schopnosti v hraničnom pásme a verbálno-logická pamäť je rozsahom slabá. Poškodený dokáže reprodukovať podstatu zmysluplného deja s malým počtom detailov, avšak nemá tendenciu ich dopĺňať na podklade vlastných predpokladov a schopností. Intelektové schopnosti sú v hraničnom pásme.

Pamäťové schopnosti u poškodeného Y. Q. sú v hraničnom pásme a verbálno-logická je slabá. Dokáže reprodukovať podstatu zmysluplného deja s malým počtom detailov, to čo si nezapamätá, má tendenciu dopĺňať na podklade vlastných predpokladov a skúseností. Intelektové schopnosti sú v hraničnom pásme, schopnosť abstrakcie nie je rozvinutá.

Svedkyňa H. V. má schopnosti v hraničnom pásme, verbálno-logická pamäť je slabá, dokáže reprodukovať podstatu zmysluplného deja s malým počtom detailov, to, čo si nezapamätá, nemá tendenciu dopĺňať vlastnými predpokladmi a skúsenosťami, intelektové schopnosti má v hraničnom pásme.

U poškodených J. Q. U. Y. Q. neboli zistené poruchy vnímania, či zmyslových analyzátorov, obaja sú orientovaní v realite, poškodený Y. Q. vníma menšie množstvo podnetov vnímania, u ktorých si vytvára subjektívny dojem. Svedkyňa H. V. nemá poruchy vnímania v zmysle halucinácií alebo narušenia zmyslových analyzátorov, je orientovaná v realite, vníma podpriemerné množstvo detailov a podnetov z okolia. Intelektové a pamäťové schopnosti poškodených sú dostatočné, aby sa orientovali v realite, chápali bežné životné situácie a vedeli ich reprodukovať. Porucha pamäti v zmysle konfabulácií u nich zistená nebola. U svedkyne H. V. sú jej pamäťové a intelektové schopnosti dostatočné, aby sa orientovala v realite, chápala bežné životné situácie a bez skreslení ich reprodukovala.

U poškodeného X. Q. vzhľadom na prítomnú amnéziu je daná neschopnosť reprodukovať okolnosti tesne pred úrazom a v priebehu úrazu.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru Psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých PhDr. Karin Štiffelovej, ktorá vyšetruovala svedkov, vyplynulo, že svedkovia R. Z., V. Z., J. Q. U. Q. V. majú intelektové schopnosti v hraničnom pásme až pásme miernej patológie ľahkého stupňa, pamäťové schopnosti sú v pásme miernej patológie najmä vo forme učenia a pozornosti, u svedkov vzhľadom na to popis prežitých udalostí nemusí byť detailne presný, avšak jadro by malo byť plne zachované. Svedok R. Z.Á. má intelektové schopnosti podpriemerné, mierne narušené pamäťové schopnosti, ktoré sú ľahko patologické, avšak bez závažných porúch pamätí vrátane neprítomných konfabulácií. Svedok by mohol byť objektívne schopný popísať prežité udalosti pravdivo. Napriek zníženému intelektu a pamäti je schopnosť vypovedať objektívne a pravdivo aj u svedka V. Z., obdobne je to i v prípade J.Ý. Q. U. V. V., u ktorých sú intelektové a pamäťové schopnosti mierne patologické, závažné poruchy pamäti však neboli zistené. Závažné psychické stavy u týchto svedkov neboli zistené.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec MUDr. Dalibor Piovarči z odboru Zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia, ktorý zotrval na svojom písomnom posudku vyhotovenom v prípravnom konaní. Znalec po oboznámení sa so zdravotnou dokumentáciou poškodených a obsahu spisu zistil a ustálil, že poškodený X. Q. utrpel v súvislosti s prejednávanej skutkom trieštivú zlomeninu lebečnej klenby v čelovo-temennej oblasti s vpáčením úlomkov vľavo so zlomeninou ľavej očnénice, jarmovej kosti spánkovej kosti a hornej čeľuste vľavo s vnútrolebečným zakrvácaním v čelovej oblasti vľavo s pomliaždením mozgu v čelovo-temennej oblasti vľavo a spánkovej oblasti vpravo, tržná rana v temenne hlavy a pomliaždenie prednej steny brucha s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 4 mesiace (t. j. 16 týždňov - 112 dní), pričom uvedené zranenia budú mať trvalé následky aj v budúcnosti, poškodený si nemusí pamätať na úrazový dej a trvalé následky má najmä v súvislosti s funkčnými pohybmi, v dobe jeho vyšetrenia nemohol zdvihnúť hornú končatinu nad hlavu a mal problémy s chôdzou. Jeho zranenia boli spôsobené opakovaným tupým násilím veľmi silnej intenzity, keďže došlo k zlomeninám nielen lebečnej klenby, poraneniu mozgu a zakrvácaniu, pričom lebečná klenba bola vpáčená dovnútra, k tomu boli pridružené najmä zlomeniny očnénice, spánkovej kosti, čeľusti, aj jarmovej kosti. Sila, ktorá zranenia spôsobila na ploche svedčí o jej rozložení útočiacim predmetom, preto mohla byť napr. lopata, nie však ostrá časť, ale tupá časť, znalec vylúčil kopanec alebo úder poriskom.

Útokom bola zasiahnutá hlava poškodeného, došlo k poraneniu mozgu ako životne dôležitého orgánu, išlo o ťažké poranenie z lekárskeho hľadiska, doba liečenia a práceneschopnosti je posudzovaná za najzávažnejšie poranenie, čo je zlomenina lebečných kostí s vnútrolebečným krvácaním a pomliaždením mozgu. Trieštivá zlomenina lebečnej klenby s ďalšími zlomeninami si vyžaduje dobu liečenia a práceneschopnosti niekoľko mesiacov, a to 4 mesiace a viac. Znalec vzhľadom na pretrvávanie príznakov zdravotného stavu poškodeného súčasne stanovil, že pomliaždenie prednej steny brucha by si vyžiadalo dobu liečenia a práceneschopnosti 7 dní, poškodený ako dôchodca doklad o práceneschopnosti vystavený nemal, poranenie brucha bolo spôsobené nízkou intenzitou, a to opakovanými údermi, ktoré spôsobili aj modriny na kolene, drieku a odreniny.

Poškodený X. Q. v čase vyšetrenia znalcom 25.1.2019 mal príznaky pravostranného ochrnutia ľahkého stupňa, pri chôdzi potreboval oporu a nedokázal zdvihnúť pravú hornú končatinu nad úroveň pravého ramena.

Poškodený bol v dobe od 31.10.2018 hospitalizovaný až do 22.11.2018, kedy počas hospitalizácie podstúpil dve operácie súvisiace s odstránením vnútrolebečného zakrvácania a s odstránením kostných fragmentov zo zlomenín lebky a fixáciu lebky vo vyhovujúcom postavení. Prvých 6 dní bol v režime umelého spánku a až do hospitalizácie na chirurgickom oddelení od 16.11.2018 bol úplne nesebestačný a odkázaný na pomoc personálu. Po 16.11.2018 mal odstránenú sondu zo žalúdka, musel byť kŕmený personálnom, nedokázal zrozumiteľne rozprávať, zvládal len najjednoduchšie úkony. Od 21.11.2018 rehabilitoval, začal chodiť, zlepšila sa komunikácia a dňa 22.11.2018 odišiel na vlastnú žiadosť, kde ešte týždeň po odchode z nemocnice bol nesebestačný, neskôr vykonával samoobslužné činnosti už sám. V mesiaci december sa jeho stav zlepšoval, avšak pretrvávali znaky ochrnutia pravej strany tela ľahkého stupňa, čo sa prejavilo hlavne na hornej a dolnej končatine. Takýto stav pretrvával aj na konci januára 2019 do decembra užíval lieky na tlmenie bolesti v pravidelnom režime, neskôr sporadicky podľa potreby, lieky užíval aj v dobe vyšetrenia znalcom.

Poškodený J. Q. utrpel zranenia a to pomliaždenie hlavy a driekovej oblasti chrbta, ktoré z lekárskeho hľadiska sú ľahké a vyžadovali by si práceneschopnosť a liečenie do 7 dní. Mechanizmus bol tupo pôsobiaca sila pravdepodobne poriskom o nízkej až strednej intenzity, poranenia mohli vzniknúť dvomi samostatnými údermi, ktoré zasiahli priamo poranenú časť tela.

Poškodený Y. Q. utrpel poranenia - zlomeninu lebečnej klenby v spánkovo-temennej oblasti vpravo s vnútrolebečným zakrvácaním v čelovo-temennej oblasti vpravo a pomliaždením mozgu v spánkovej oblasti vpravo, pomliaždenie a odreniny vlasatej časti hlavy a pomliaždenie okolo očí vľavo, tržnozmliaždenú ranu pravého kolena, pomliaždenie stehna vpravo a driekovej oblasti, ktoré si vyžiadali dobu liečenia do 6 týždňov (t. j. do 42 dní). Z medicínskeho hľadiska bol poškodený zasiahnutý tupým predmetom napr. poriskom do pravej spánkovo-temennej oblasti hlavy, úder mohol spôsobiť zlomeninu lebečnej klenby, vnútrolebečné krvácanie a pomliaždenie mozgu, úder bol vedený vysokou intenzitou. Ďalšie poranenia hlavy a tela svedčia o opakovanom násilí, resp. o opakovaných úderoch. Intenzita týchto úderov bola nízka a ich presný počet sa nedá stanoviť. Z lekárskeho hľadiska je zlomenina

lebečnej klenby s krvácaním a pomliaždením mozgu pri danom priebehu liečby a v danom rozsahu poranenie ľahké, ktoré nezanechá vážnejšie následky, obdobne iné zranenia sú poraneniami ľahkými.

Poškodený Y. Q. bol v dobe od 31.10.2018 do 7.11.2018 hospitalizovaný. Počas hospitalizácie bol sebestačný, mal prevažne bolesti hlavy, po dobu 3 týždňov užíval lieky na tlmenie bolesti, štvrtý týždeň bolesti klesli na nízku intenzitu a lieky už užíval podľa potreby. Z dôvodu poranení po období 4 týždňov nevykonával žiadnu väčšiu fyzickú záťaž a po mesiaci nastúpil do práce, kde bol schopný zvládať už fyzickú záťaž. Práceschopný bol 1 mesiac. V dobe práceschopnosti pracoval na aktivačných prácach.

Poranenia ho obmedzovali najmä v súvislosti s bolesťami a pri bežných hygienických návykoch, avšak neboli závažného charakteru, z dôvodu poranení však počas prvých 4 týždňoch nevykonával žiadnu fyzickú záťaž.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy:

- zo zápisnice o trestnom oznámení spísanej na OO PZ v Spišských Vlachoch dňa 31.10.2018 vyplynulo, že oznamovateľka Q. V. oznámila napadnutie svojho druha J. Q. v uvedený deň a popísala priebeh skutku s tým, že za útočníkov označila aj všetkých obžalovaných vrátane už odsúdených osôb
- dňa 31.10.2018 o 11.20 hod., čiže bezprostredne po skutku, bola vykonaná na mieste činu policajtní OO PZ Spišské Vlachy ohliadka v časti P. B., T. G. Q., kde boli nájdené pri okraji vozovky štátnej cesty rôzne drevené palice, lopaty a motyky, ktoré boli stotožnené ako predpokladané zbrane súvisiace s útokmi na poškodených
- z lekárskeho správ (č. I. 16-20, 309-311, 322-325 a 683-684) vyplynulo, že poškodení boli ošetrení v príslušných zdravotníckych zariadeniach dňa 31.10.2018 bezprostredne po skutku, pričom im boli zistené zranenia, ktoré neskôr boli predmetom znaleckého dokazovania (horepopísaný znalecký posudok)
- v súvislosti s dokumentovaním zranení poškodeného J. Q. bola vykonaná prehliadka tela spracovaná zápisnicou zo dňa 31.10.2018 s príslušnou fotodokumentáciou, kde aj na samotných fotografiách sú viditeľné mnohopočetné zranenia, ktoré boli zaznamenané, ustálené lekárom, resp. neskôr aj znalcom
- ohliadka miesta činu bola vyšetrovateľom OR PZ v Spišskej Novej Vsi bola vykonaná dňa 1.11.2018 o 12.55 hod. v W. B., Č. P. B. v okolí rodinného domu č. XX, ktorá bola spracovaná do príslušnej zápisnice s fotodokumentáciou. Z ohliadky vyplynulo, že pred rodinným domom sa nachádza príjazdová cesta, na ktorej malo dôjsť ku skutku. Na rodinnom dome č. XX je rozbitá sklenená výplň okna do kúpeľne a na vchodových dverách diera o rozmeroch 3x6,5 cm. V okolí rodinného domu sa nachádza ďalší rodinný dom, ktorý je neobývaný. Rodinný dom č. XX stojí na konci uličky
- zo zápisnice o rekonvalescencii osoby s fotodokumentáciou (458-469), ktorá bola vykonaná vyšetrovateľom OR PZ Spišská Nová Ves dňa 1.3.2019 vyplynulo, že poznávajúcou osobou bol poškodený J. Q., ktorému boli predložené fotografie osôb, ktoré boli útočníkmi, videozáznam bol prepísaný do úradného záznamu (č. I. 469a-469h). Z výsledkov vyplynulo, že poznávajúca osoba neoznačila ako útočníka E. Č. Q.. (K.. XXXX), ktorý mal prísť na miesto činu až po bitke, označil ako útočníka t. č. odsúdeného G. Č., ktorý sa zapojil do bitky, avšak neuviedol, akou mierou, ďalej opoznal Y. P., ktorý ho mal udrieť lopatou a taktiež udrieť aj jeho otca a brata, označil osobu s priezviskom Y. (R. Y. Č.), ktorý sa bil, ale nevedel uviesť, čo mal v ruke, ďalej označil osobu G. Z., ktorý bil a poriskom udrel jeho brata Y. Q., ďalej označil odsúdeného P. P. ako útočníka, ktorý mal v rukách kosu, udrel jeho brata Y. a aj jeho samého a chcel pichnúť kosou do jeho otca X. Q., ako aktéra bitky označil aj osobu, ktorá sa volá W. (W. Č.), ktorý udrel jeho, jeho otca X. Q. a jeho brata Y. Q. a mal v rukách porisko.

Zo zápisnice o rekonvalescencii osoby s fotodokumentáciou a prepisom (č. I. 470-481g) vyplynulo, že poznávajúca osoba Q. V. podľa fotografií vylúčila E. Č. Q.. K.. XXXX ako osobu, ktorá sa zapojila do bitky, osobu G. Č. označila ako útočníka, ktorý mal niečo v rukách, ale nevedela, koho presne bil, odsúdeného Y. P. označila ako osobu, ktorý udrel Y. Q. do hlavy, pravdepodobne s lopatou a kľakol si na Y. Q. kolenami a udrel ho päťou do tváre. Osobu J. V. označila ako osobu, ktorá sa od bitky nezapojila, obžalovaného Y. Č. W. V. Y. označila ako osobu, ktorá sa bila, avšak nevedela koho presne bil, odsúdeného G. Z. označila ako útočníka, ktorý sa bil, mal niečo v rukách. Odsúdeného P. P. označila ako jedno z dvojčiat, ktoré sa bilo a ktorý udrel jej manžela po hlave, nevedela s čím, udrel aj J. Q. lopatou po hlave. Svedkyňa neopoznala podľa fotografie osobu W. Č. s tým, že on tam nebol.

Zo zápisnice o rekognícii osoby s fotodokumentáciou a prepisom (č. I. 482-493h) vyplynulo, že poznávajúcou osobou bol poškodený Y. Q., ktorý podľa fotografií vylúčil účasť na bitke E. Č.R. Q.. K.. XXXX, opoznal ako útočníka Y. P., ktorý ho udrel minimálne 1 krát lopatou po hlave a následne ho bili ďalší, avšak už si nepamätá ako. Ďalej k obžalovanému Y. Č. uviedol, že ho tam nevidel na mieste, účasť na bitke potvrdil u G. Z. s tým, že ho bil lopatou po chrbte alebo s iným predmetom, P. V., ktorý bil jeho brata J. Q. a to po chrbte, pričom mal niečo v ruke, odsúdený P. P. ho bil palicou po chrbte. Pokiaľ ide o osobu, ktorý sa volá W. (W. Č.), tento ho bil po chrbte, nevedel uviesť čo mal v ruke, že ho určite niečím udrel po chrbte, predmet nevedel identifikovať.

Na základe príkazu prokurátorky boli sprístupnené a vydané záznamy z kamerového systému z obce Ž. zo dňa 31.10.2018. Z nich bolo zrejmé, že medzi utekajúcimi osobami v obci Ž. W. S. W. B. - P. B. bežalo alebo kráčalo množstvo osôb, vrátane detí, niektorí z nich mali v rukách palice, kopy alebo iné nástroje. Na fotografiách bol zachytený takto V. R. P. P. U. G. Z., P. P. Q. J. B. Y., G. Z. kosu, na fotografii č. 4 je zachytený pohyb Y. P. s palicou v ruke, obžalovaný Y. Č. je zachytený na fotografii č. 5 fotodokumentácie s tým, že mal palicu v ruke a utekal, ďalej na fotografii č. 8 bol zachytený obžalovaný W. Č., na fotografii č. 9 obžalovaný E. Č. starší, ktorý mal dlhú palicu v ruke, ďalej odsúdený G. Č., ktorý mal v ruke kosu, ďalej G. Z. a P. P., ktorý mal v ruke lopatu, ďalej boli zachytené aj osoby, ktoré neboli obvinené. Pohyb obžalovaného Y. Č. s palicou v ruke bol zachytený na fotografii č. 16, na fotografii č. 19 bol zachytený beh obžalovaného W. Č., na fotografii č. 21 bol pohyb E.S. Č. st. s palicou a G. Č. s kosou v ruke (obžalovaní na hlavnom pojednávaní potvrdili, že na fotografiách sú oni. Obžalovaný E. Č. uviedol, že mal palicu v ruke, ktorú neskôr zahodil, ako o tom vypovedal).

Z úradných záznamov na č. I. 668-670 vyplynulo, že v systéme ESIS PZ z uvedeného dňa sa nenachádzali žiadne nahrávky oznámenia udalosti na linku 158.

Podľa § 270 ods. 1 Tr. poriadku boli obžalovaným predložené zaistené doličné veci, a to 3 ks lopata, palica a kosa, k čomu obžalovaní sa vyjadrili nasledovne:

- obžalovaný E. Č. uviedol, že tieto veci nie sú jeho a nemal ich v ruke, zhodne vypovedali obžalovaní Y. Č., W. Č.,
- poškodení Y. Q. U. J. Q.Ž. zhodne uviedli, že tieto veci nie sú ich a nevedeli v dobe incidentu, kto ich mal v ruke.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil, ako je popísaný vo výroku tohto rozsudku.

Z obsahu vykonaných dôkazov, a to najmä z výpovede poškodeného J. Q., ako aj toho času už odsúdených, najmä obžalovaného Y. P., že celý konflikt (skutok) začal v inkriminovanej dobe v W. B. - Č. P. B.U. pri križi na križovatke ciest zo W. B. K. W. V. K. R. Ž.. Z výsledkov dokazovania vyplynulo, že odsúdený Y. P. udrel lopatou do oblasti hlavy J. Q. po predchádzajúcom slovnom konflikte. V tomto čase na mieste sa nenachádzali obžalovaní E. Č., J. Č. U. Y. Č..

Z výpovede tak obžalovaných, poškodených, ako aj svedkov, záznamov z kamerového systému bolo nepochybne preukázané, že tento konflikt sa preniesol až pred rodinný dom č. XX B. W. B. - Č. P. B., kde bývajú poškodení. Až v tejto časti skutku sa pripojili aj obžalovaní E. Č., W. Č. U. Y. Č.. Išlo prakticky o odvetu v súvislosti s predchádzajúcim konfliktom medzi poškodeným J. Q. a dvojčkami Q.. Y. P. U. P. P..

Všetci obžalovaní popreli spáchanie skutku, resp. napadnutie poškodených, obžalovaný E. Č. uviedol, že pri bitke nebol prítomný, o bitke, ktorej aktérmi boli už toho času odsúdené osoby, sa dozvedel od syna G. Č.. Na miesto činu išiel až následne a palicu v ruke mal kvôli tomu, aby ju odhodil do kontajnera. Napriek tomu skutočnosť, že poškodený X. Q. ležal na zemi, videl pri križi.

Obžalovaný Y. Č. uviedol, že až od brata sa dozvedel, kto sa bil, on ani jeho otec E. Č. U. U. W. Č. tam neboli a to v dobe, keď od križa sledoval, čo sa malo stať, ale samotnú bitku nevidel. Palicu mal v ruke, keďže Y. P. mu kričal, že sa tam bijú a utekal na miesto. Na hlavnej ceste, t. j. pred domom poškodených, nebol.

Obžalovaný W. Č. na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprel a vypovedal v podstate tak, že bitku nevidel, a že videl iba, ako z miesta bitky sa vracali osoby s palicami, ktoré zahodili. Nepoprel, že on sám utekal smerom na P. B. tam, kde mala byť bitka.

K zavineniu obžalovaných boli vypočutí v postavení obžalovaných osôb aj odsúdené osoby, ktoré nepotvrdili, že by pred domom poškodených sa bili, resp. bili poškodených obžalovaní E. Č., W. Č. U. Y. Č.. Odsúdený G. Z. priznal, že on sám udrel Y. Q. H. palicou z liesky po nohe a chrbte, odsúdený ml. G. Č. uviedol, že Y. Q. udrel P. P. lopatou, pričom uviedol, že nevie, kto pred domom poškodených, poškodených zbil. Odsúdený P. V. zasa potvrdil, že poškodených bili odsúdení, avšak tvrdil, že nevie, kto koho zbil, keďže boli v kope. On sám poriskom z lopaty udrel Y. Q., bili sa navzájom poškodení s odsúdenými a preto nevedel, kto presne koho udrel. Odsúdený ml. Y. P. uviedol, že s poškodenými sa pred rodinným domom bili všetci odsúdení, on sám mal v ruke lopatu, bili sa s lopatami a palicami. Odsúdený Q. P. P. sa k veci nevyjadril.

Na základe objektívnych dôkazov t. j. dôkazov, ktoré nepodporovali buď obžalovaných alebo poškodených, bolo pritom nepochybne dokázané, že ku skutku došlo, ako je popísané vo výroku tohto rozsudku. V časti skutku, ktorý sa stal pri križi na križovatke ciest W. B. - W. V. U. R. Ž., súd rozhodol právoplatným rozsudkom v tejto trestnej veci, pričom na tomto skutku neboli účastní obžalovaní W. Č., Y. Č. U. E. Č. W.. Zranenia poškodených, ktoré vyplynuli z príslušných lekárskeho správ a v nadväznosti na nich zo znaleckého posudku poukazujú na to, že voči poškodeným X. Q., J. Q. U. Y. Q. bolo používané opakované tupé násilie, a to aj s použitím predmetom ako napr. lopata, palica, kosa a pod. Bolo pri tom objektivizované, že poškodení utrpeli zranenia, ktoré sú popísané aj vo výroku tohto rozsudku, pričom ich rozsah a následky s nimi spojené súd v rozsudku popísal vyššie a v plnej miere si ich osvojil vzhľadom na ustálenie skutkového stavu veci.

V konaní bolo pritom nepochybne dokázané napriek obrane obžalovaných, že sa na skutku nezúčastnili, resp. že prišli na miesto až po ňom, že boli na mieste činu, resp. na miesto činu utekali, ako to vyplynulo z vykonaných záznamov z kamier, ktoré zachytili pohyb obžalovaných smerujúcich na miesto činu, celkom zrejme je zachytený pohyb E. Č. W. s palicou v ruke. Obranu obžalovaných však priamo vyvrátili svedkovia a poškodení, ktorí popísali, čo obžalovaní robili na mieste činu, resp. akým spôsobom bili poškodených. Bolo takto dokázané, že obžalovaní spolu s odsúdenými osobami bili súčasne poškodených, kde dokonca sa pri poškodených striedali, v tomto smere je nutné poukázať, že tri poškodené osoby boli bité 8 obvinenými súčasne, obvinení mali v rukách predmety, ktorými poškodených bili, taktiež ich bili rukami a kopali ich. Svedkyňa J. Q. usvedčila obžalovaného E. Š. Č., že bol to práve on, kto udrel jej manžela X. Q. lopatou po hlave, na čo X. Q. spadol na zem a bol v bezvedomí. V tom čase aj obžalovaný Y. Č. mu stúpil na hrudník, kde ho ďalej bili s ostatnými osobami. Obdobne vypovedala svedkyňa X. Q., ktorá potvrdila, že obžalovaný E. Č. udrel lopatou po hlave X. Q., pričom usvedčila obžalovaného W. Č., že to bol práve on, ktorý bil jej manžela Y. Q.. Svedkyňa Q. V. opätovne usvedčila obžalovaného E. Č. z toho, že lopatou udrel X. Q., pričom jej druhá J. Q. udrel lopatou do hlavy W. Č.. Obdobne Y. Q. niekoho udrel lopatou. Z výpovedí poškodených pritom vyplynulo, že poškodeného J. Q., ako o tom vypovedal, udrel poriskom do hlavy W. Č., ktorý udrel tiež Y. Q., pričom obžalovaný E. Č. udrel lopatou do hlavy X. Q.. Poškodený Y. Q. usvedčil taktiež obžalovaného E. Č., že udrel X. Q. po hlave a obžalovaný W. Č. udrel J. Q. lopatou po hlave, pričom W. Č. udrel aj jeho samého.

Porovnaním výpovedí odsúdených osôb s výpovedami obžalovaných vyplynulo, že t. č. odsúdené osoby svoj podiel na skutku „zobrali na seba“, čím vypovedali v prospech obžalovaných, obdobne ako aj svedok R. Z.. Na druhej strane obžalovaní W. Č., Y. Č. U. E. Č. potvrdili, že na mieste činu boli a dokonca tak E. Č., ako aj Y. Č. na miesto činu prišli s palicou. V tomto smere za nedôveryhodnú vyhodnotil súd obranu obžalovaného E. Č., že síce palicu mal (nemohol to ani poprieť, keďže na fotodokumentácii z kamerového záznamu to celkom zjavne vyplynulo), ale ju chcel v podstate odpratať, keďže predtým ju malo dieťa. Je pozoruhodné, že odsúdené osoby nevideli na mieste činu terajších obžalovaných, ktorí bez ohľadu na to, či sa podľa svojich tvrdení skutku dopustili, na mieste činu boli. Súd to vyhodnotil aj v nadväznosti na blízke osobné a rodinné vzťahy medzi obžalovanými, ktoré motivovali odsúdených, aby popreli účasť terajších obžalovaných na spáchaní skutku. Na podklade týchto podstatných rozporných a opačných tvrdení súd vyhodnotil, že odsúdené osoby v snahe pomôcť obžalovaným E. Č., W. Č. U. Y. Č. nevyypovedali pravdivo.

Objektívne dôkazy a najmä mechanizmus zranení poškodených celkom zjavne dokumentovali hodnovernosť výpovedí poškodených a svedkov z radov rodinných príslušníkov poškodených Q.. Uvedené osoby totiž popísali mechanizmus zranení, ktorý bol aj objektivizovaný znaleckým posudkom MUDr. Dalibora Piovarčího, a pokiaľ by teda skutok nesledovali, nemohli by spôsob spáchania činu popísať. Psychologický profil týchto osôb podľa znaleckého posudku pritom nepotvrdil, že by tieto osoby nemohli podstatným spôsobom napriek ich intelektu a pamäťovým schopnostiam si správne zapamätať, vnímať a reprodukovať prežité udalosti. To vylučuje, že by tieto osoby, a to v podstate každá z nich osobitne a súčasne navzájom vypovedali nepravdivo alebo spôsobom, kedy by súd nadobudol zjavné pochybnosti o hodnovernosti ich tvrdení.

V tejto súvislosti bola vyvrátená aj obrana obžalovaných ohľadom výpovede svedka R. Z., ktorý podľa obhajoby mal jediný objektívne vypovedať o účasti obžalovaných na skutku.

V neposlednom rade súd zistil a ustálil zranenia poškodených, dobu ich liečenia na podklade príslušného znaleckého posudku, ktorý považoval za objektívny a vecne správny.

Keďže vina obžalovaných bola v konaní nepochybne a jednoznačne dokázaná, súd ich uznal za vinných.

Po subjektívnej aj objektívnej stránke obžalovaní E. Č., W. Č. U. Y. Č. ako spolupáchatelia podľa § 20 Tr. zákona naplnili skutkové podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1,2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona z časti dokonaného a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a prečinu výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona.

Zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 Tr. zákona sa dopustili spoločným konaním z časti dokonaným a z časti v štádiu pokusu inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchali závažnejším spôsobom konania a to na viacerých osobách. V štádiu pokusu začali konanie, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu predmetného trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle spáchať tento trestný čin, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo. Za závažnejší spôsob konania sa pritom v zmysle § 138 písm. j) Tr. zákona rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách, ktorými sa rozumie najmenej 3 osoby v zmysle § 127 ods. 12 Tr. zákona. Obžalovaní sa uvedeného zločinu dopustili tým, že konaním popísaným vo výroku rozsudku a to fyzickým napadnutím a opakovaným udieraním poškodených do oblasti hlavy a iných častí tela a to lopatami a palicami spolu s ďalšími odsúdenými osobami, s ktorými konali súčasne im spôsobili zranenia, ktoré sú popísané vo výroku rozsudku. Následkom týchto opakovaných úderov v nadväznosti na úder od obžalovaného E. Č. poškodený X. Q. utrpel ťažkú ujmu na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zákona, keďže išlo o vážnu poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas, ktorá si v zmysle § 123 ods. 4 Tr. zákona objektívne vyžiadala liečenie, príp. pracovnú neschopnosť v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní, počas ktorých poškodenému závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života. V danom prípade mu najzávažnejšie spôsobené zranenie a to trieštivá zlomenina lebečnej klenby s vnútrolebečným zakrvácaním a pomliaždením mozgu v čelovo temennej oblasti spôsobilo obmedzenie v obvyklom spôsobe života, ktoré mu po dobu najmenej 4 mesiace, t.j. 16 týždňov - 112 dní zabránilo vo vykonávaní aj bežných činností, poškodený mal značné bolesti, bol ochrnutý a jeho zdravotný stav pretrvával až do súčasnosti, čiže ako trvalý následok. U poškodeného Y. Q. mu zranenie, a to zlomenia lebečnej klenby, pomliaždenie mozgu spôsobilo obmedzenie v obvyklom spôsobe života po dobu 6 týždňov, t.j. 42 dní, počas ktorých nevykonával aktívne práce a nemohol vykonávať ani inú ťažkú pracovnú činnosť, čiastočne vrátane bežných návykov. Vo vzťahu k nemu išlo o pokus trestného činu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, ktorý bezprostredne smeroval svojou povahou a to opakovaním bitím nástrojmi s až strednou intenzitou na oblasť hlavy, v prípade takéhoto útoku páchatel' bezprostredne smeroval k dokonaniu činu s následkom ťažkej ujmy na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zákona s poukazom na § 123 ods. 4 Tr. zákona.

Spoločným konaním sa obžalovaní dopustili aj prečinu výtržníctvo podľa § 364 Tr. zákona, keďže sa dopustili fyzicky verejne a na mieste verejne prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. Obžalovaní fyzicky zaútočili na poškodené osoby, ktoré udierali a bili na prístupovej ceste k rodinnému domu poškodených, pričom použili spoločným konaním predmety, a to lopaty a palice, ktoré možno považovať za zbraň v zmysle § 138 písm. a) Tr. zákona, § 122 ods. 3 Tr. zákona (útokom lopatou alebo zbraňou voči hlave a ďalším častiam tela obžalovaní

použili tieto predmety, aby útok proti telu urobili dôraznejším, a to aj v zmysle možného následku, ktorý bolo možné útokom dosiahnuť).

Obžalovaní konali pri páchaní trestnej činnosti v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, keďže z okolností skutku vyplynulo, že chceli porušiť záujmy chránené Trestným zákonom, a to aj v nadväznosti na použité nástroje - zbrane vo vzťahu k poškodeným.

Nebezpečnosť konania obžalovaných spočíva v porušení záujmov chránených Trestným zákonom, ktorý sleduje jednak ochranu života a zdravia ľudí pred fyzickými útokmi, po ktorých im je ublížené na zdraví a na druhej strane záujem na ochranu verejného poriadku. Motív konania obžalovaných je možné vyvodiť ako reakciu za predchádzajúci konflikt medzi poškodeným J. Q. a toho času odsúdenými Y. P. a ďalším odsúdeným.

Obžalovaný E. Č. je ženatý, je otcom 7 dospelých detí, z miesta bydliska neboli zistené závady v jeho správaní. Podľa predloženej dohody o pracovnej činnosti je zamestnaný v spoločnosti Maxistav s.r.o. Smižany od 15.11.2022 na dobu určitú do 14.11.2023 (dohodu doručil obhajca súdu dňa 18.11.2022). Podľa výpisu z evidencie priestupkov spáchal 2 málo významné priestupky na úseku dopravy. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že v minulosti bol 2 krát odsúdený, a to v rokoch 1987 a 1991, avšak hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený vzhľadom na amnestiu z roku 1988 a osvedčenie sa pri druhom odsúdení dňa 18.08.1995.

Obžalovaný W. Č. býva so svojou manželkou a má 4 maloleté deti, najmladšie vo veku 19 mesiacov, najstaršie 5 rokov. V roku 2022 pracoval v Nemecku, podľa predloženej dohody o pracovnej činnosti je od 15.11.2022 do 14.11.2023 zamestnaný vo firme Maxistav s.r.o. Smižany. Z miesta bydliska nemá negatívnu charakteristiku. Z evidencie priestupkov vyplynulo, že nebol doposiaľ priestupkovo posudzovaný. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 27/2020 zo dňa 28.07.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.07.2020 bol odsúdený pre pokus podľa § 14 Tr. zákona zločinu ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona a prečinu výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, ku skutku došlo dňa 27.02.2016 v obci Ž., pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou 18 mesiacov, t. j. do 28.01.2022, uznesenie o osvedčení súd vydal 14.07.2022, a preto sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný Y. Č. je ženatý, má 2 maloleté deti (8 a 10 rokov), v roku 2021 bol zamestnaný naposledy, z miesta bydliska nemá negatívnu charakteristiku, v centrálnej evidencii priestupkov má 3 záznamy o spáchaní priestupkov na úseku dopravy. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že doposiaľ nebol odsúdený.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z ustanovení § 31 Tr. zákona a § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 5 písm. a) Tr. zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne u spolupáchatelov aj na to, akou mierou konanie každého prispelo k spáchaniu trestného činu a podľa písm. c) pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatela priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. U obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu, ale ani príťažujúcu okolnosť.

U obžalovaného E. Č. súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že doposiaľ viedol riadny život, príťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. h) Tr. zákona je to, že spáchal viac trestných činov. Keďže pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností je rovnaký podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona, nedošlo k zvýšeniu alebo zníženiu zákonných hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

U obžalovaného W. Č. súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že doposiaľ viedol riadny život, príťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. h) Tr. zákona je to, že spáchal viac trestných činov. Keďže pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností je rovnaký podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona, nedošlo k zvýšeniu alebo zníženiu zákonných hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

U obžalovaného Y. Č. súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že doposiaľ viedol riadny život, príťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. h) Tr. zákona je to, že spáchal viac trestných činov. Keďže pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností je rovnaký podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona, nedošlo k zvýšeniu alebo zníženiu zákonných hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Vzhľadom na mieru aktivity a zavinenia obžalovaných ako spolupáchateľov trestnej činnosti im súd uložil tresty odňatia slobody diferencovane.

Obžalovanému E. Č. uložil trest úhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov podľa § 155 Tr. zákona, a to na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda v trvaní 5 rokov. Keďže obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu za iný úmyselný trestný čin, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Pri rozhodovaní o výške uloženého trestu súd mal za to, že tento nie je potrebné ukladať vyšší, resp. v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, keďže pre splnenie účelu postačí aj uložený trest, ktorého výkon obžalovanému nebol podmiennečne odložený. V súvislosti s uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému súd dospel k záveru, že miera aktivity a účasti na skutku obžalovaného bola na rozdiel aj o iných obžalovaných, resp. už odsúdených vyššia tým, že udrel po hlave poškodeného X. Q. a práve on mu spôsobil najzávažnejšie zo zranení s trvalými následkami, na rozdiel od iných zranení, ktoré boli spôsobené poškodeným inými obvinenými, a to aj pri použití s útočiacimi zbraňami. Vzhľadom na mieru zavinenia obžalovaného s prihliadnutím na možnosti jeho nápravy a prevýchovy, jeho osobné pomery uložený trest sleduje nielen individuálnu prevenciu, ale vzhľadom k opakujúcim sa bitkám v rómskych osadách, sleduje aj generálnu prevenciu.

Obžalovanému W. Č. súd uložil trest odňatia slobody znížený v zmysle § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zákona, a to úhrnný za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona. Vzhľadom na to mu výkon trestu podmiennečne odložil a súčasne nariadil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona, pričom skúšobnú dobu určil v trvaní 3 rokov, teda v strede trestnej sadzby. Na posilnenie účelu uloženého podmiennečného trestu mu podľa § 51 ods. 2, 4 Tr. zákona uložil povinnosť zdržať sa v skúšobnej dobe akýchkoľvek verbálnych a fyzických konfliktov. V prípade porušenia uvedeného príkazu, resp. aj iných povinností súvisiacich s vedením riadneho života obžalovaným, mu bude výkon trestu nariadený.

Pri uložení uvedeného výkonu trestu súd pritom zhodnotil, že u obžalovaného vzhľadom na jeho pomery by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom (trest odňatia slobody v rozpätí 5-12 rokov) bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje trest kratšieho trvania, ktorý mu uložil vo výmere nie kratšej ako 2 roky (§ 39 ods. 3 písm. d) Tr. zákona).

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízkej osoby. V zmysle § 34 ods. 4, 5 písm. a) Tr. zákona súd zistil, že miera zavinenia obžalovaného nebola až tak významná (ako napr. u obžalovaného E. Č.) v nadväznosti aj na spôsobené zranenia poškodených zavineným konaním tohto obžalovaného, že by súd mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody bez použitia mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu. U obžalovaného W. Č. zohľadnil, že spolu s manželkou vychováva 4 maloleté deti, ktoré sú odkázané na jeho výživu a starostlivosť. Napriek tomu, že súd mu uložil podmiennečný trest odňatia slobody, dĺžka skúšobnej doby a výška hrozby trestu v trvaní 3 rokov v prípade, ak poruší podmienky vedenia riadneho života, bude mať výrazný prevýchovný účinok najmä na obžalovaného.

Obžalovanému Y. Č. súd uložil trest odňatia slobody za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov, a to úhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona v trvaní 3 rokov, ktorého výkon mu podmienične odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona. Skúšobnú dobu mu určil v trvaní 3 rokov v strede trestnej sadzby. Na posilnenie účinku trestu mu v zmysle § 51 ods. 2, 4 Tr. zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zdržať sa počas skúšobnej doby podmieničného odsúdenia akýchkoľvek verbálnych a fyzických konfliktov.

Súd mal za to, že vzhľadom na osobné pomery obžalovaného by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom (trest odňatia slobody 5-12 rokov) bolo pre neho neprimerane prísne vzhľadom na mieru jeho zavinenia a následok, ktorý spôsobil zavinením konaním poškodeným, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Preto obžalovanému mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona za splnenia podmienok výšky uloženého trestu v zmysle § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zákona. Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízkej osoby. V zmysle § 34 ods. 4, 5 písm. a) Tr. zákona súd zistil, že miera zavinenia obžalovaného nebola až tak významná (ako napr. u obžalovaného E. Č.) v nadväznosti aj na spôsobené zranenia poškodených zavineným konaním tohto obžalovaného, že by súd mu uložil nepodmieničný trest odňatia slobody bez použitia mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu.

Súd má za to, že účel trestu je možné dosiahnuť u obžalovaného aj uložením podmieničného trestu odňatia slobody, keďže v minulosti viedol riadny život a v nadväznosti na nutnosť zabezpečenia starostlivosti najmä o jeho maloleté deti, je takýto trest dôvodný.

Súd na hlavnom pojednávaní podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zákona uložil ochranné opatrenie - zhabanie zaistených vecí, ktoré v konaní slúžili ako doličné veci, pretože si to vyžaduje bezpečnosť ľudí, predmetné veci môžu svojou povahou slúžiť ako útočiace nástroje - zbrane. V konaní nebolo dokázané a stotožnené, že by boli použité na spáchanie trestnej činnosti, nepatria ani obžalovaným, nebolo zistené, kto je ich vlastníkom. Podľa § 83 ods. 2 Tr. zákona súd rozhodol, že ich vlastníkom sa stal štát.

O škode súd rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. zákona ako je uvedené vo výroku rozsudku, obžalovaných zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodeným riadne uplatnenú a vyčíslenú škodu bolestného podľa bodového hodnotenia znalcom (znalecký posudok MUDr. Dalibor Piovarči), o nároku a výške ktorej nemal žiadne pochybnosti. Súčasne zaviazal obžalovaných zaplatiť aj vynaložené liečebné náklady za ošetrovanie a liečenie poškodených, záväzok obžalovaných zaplatiť škodu je pritom solidárna so záväzkom náhrady škody vyplývajúcim už právoplatne odsúdeným osobám (v tomto konaní) na podklade rozsudku zo dňa 11.12.2019 v spojení s uznesením odvolacieho súdu zo dňa 26.02.2020.

So zvyškom nároku na náhradu škody v zmysle § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd odkázal poškodeného Y. Q. na civilný proces, keďže rozhodovanie o škode za rozbité okno, ktorú uplatnil vo výške 200,- €, by presiahla účely trestného konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.